

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.24, november 2024

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredigering og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Tekstkilder

A *Førstetrykket*, 1838 (SJ: 590)

Andre udgaver

VU *Værker i Udvalg* 9

GSV *Grundtvigs Sang-Værk* 3, nr. 187

Teksten er etableret af Agathe M. Hahn

Punktkommentarer og tekstredigering er skrevet af Agathe M. Hahn, redigeret af Else Riisager og Krista Stinne Greve Rasmussen

Indledning er skrevet af Agathe M. Hahn, redigeret af Krista Stinne Greve Rasmussen og Else Riisager

Tilsyn ved punktkommentarer og indledning dr.theol. Jesper Tang Nielsen

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2024

[[A:1]

Sange
ved det
Danske Missionselskabs
Høitidsmøder 1838.

Før Talen.

Mel. Nu velan vær frisk tilmode.

- 1 |VU:464|Hører, Verdens Øer, hører!
Hører, lytter alle Mand!
Han, som raader, Ordet fører,
Røsten lyder vidt om Land!
Men om Ingen høre vil,
Lyt min Sjæl, dog og hør til!
Favn, mit Hjerte, giem den Tale,
Som al Verden kan husvale!
- 2 |VU:465|GSV:355|Hør, hvad Gud mon *Zion* svare!
Ynkelig den Klage lød:
Ak, min Herre mig lod fare,
Han mig glemde som en Død! –
Glemmer nogen Moder fin,
Skiøndt han græder, Sønnen sin,
Døver hun sit Hjertes Stemme,
Dig skal Jeg dog aldrig glemme!
- 3 Af din Muur en Mindeskygge
Skuer Jeg i allen Stund,
Dig Nedbryderne opbygge,
Fienden rømmer brat din Grund;
Herrens gamle Helligdom!
Løft dit Øie, see dig om,
Hvor fra alle Kanter nærme
Til dit Bjerg sig Folkesværme!
- 4 |[A:2]|Ved mit Liv og ved min Lykke,
De skal være dig til Priis,
Som en Brud sit Hovedsmykke,
Du dem bærer billedviis;
Hvor nu i den øde Egn
Knap af Liv er Spor og Tegn,
Dyrket op som Urtegaarde,
Folk for trangt skal Landet vorde!
- 5 Spørg da kun med Moderglæde:
Hvorfra dette Sønnekuld?
Eensomt var mit Enkesæde,
Al min Afkom under Muld!
Hvem har svøbt og vugget dem,

Født dem op og ført dem hjem?
Hvo i Verden nuomtide
Ynkes over Enkens Kvide?

6 | **GSV:356** Herren svarer høit i Aanden,
Herren siger: det gjør Jeg,
VU:466 Vinkende med Almagtshaanden
Over Bjerg Jeg baner Vei,
Byder: vai paa Zions Høi
Banner mit som Kirkefløi!
Da Øboer i det Fjerne
Bøie sig for Jakobs Stjerne.

7 Sønner dine da med Ære
Vugges trindt om Land i Skiød,
Ømt paa Hænderne de bære
Hver en Daatter, dig blev fød,
Dronninger dem gave Bryst,
Konger fostred dem med Lyst,
Kappes til din Høi med Hæder,
Kysse Støvet hvor du træder.

8 | **[A:3]** Taarer tørres, Sorgen glemmes,
Sukket døer, i Fødslen kvalt,
Øiet funkler, Harpen stemmes,
Mens hvert Øieblik er talt,
Til det store Folke-Chor
Stemmer i fra Syd til Nord:
Jesus Christus, vor Forsoner!
Nu med Glands dit Værk du kroner!

Efter Talen.

Mel. Alene Gud i Himmerig.

1 Din Aand, o Gud! har ført dit Ord,
Din Finger rørt vort Hjerte,
Opløftet Sjæl og Sind fra Jord,
Neddulmet Sorg og Smerte,
Paamindt os om vor Tro og Daab,
Bestyrket os i Livets Haab,
Og Lyst til Himmerige!

2 Lad dette Ord ret kjendelig
Paa os velsignet være!
Vor Lov og Tak lad takkes dig!
Og hør hvad vi begiære:
I Jesu Navn og Jesu Tro,
Vi bede at dit Ord maa boe
Hos os til Verdens Ende!

Til Beslutning.

Mel. Fra Himlen høit o.s.v.

- 1 Det lakker nu ad Aften brat,
Bliv hos os, Herre, Dag og Nat!
Lad Ordets Lys, din Lampe skjøn,
Uslukket fryde os i Løn!
- 2 Vor Tid er ond, som bedst du veed,
Giv Du vor Tro Bestandighed,
Saa aldrig vorder os fravendt
Dit Guddoms-Ord og Sacrament!
- 3 Ophold din Kirke, *Jesus* sød!
Trods al vor Kulde, Søvn og Død,
Saa trindt om Lande Ordet dit,
Maa vandre kækt og lyde frit!
- 4 O Gud, hvor det gaaer daarligt til!
Nu Fjenden har paa Jord sit Spil!
Saa er din Kirke i Forfald,
Paa Secter meer veed Ingen Tal!
- 5 Nedstyrt de stærke Aanders Trop,
Som høit i Luften sværmer op,
Thi ellers gammel Christen-Tro
For Lærdom ny faaer aldrig Ro!
- 6 Det gjælder jo dog, Herre Christ!
Vor Ære ei, men din forvist,
Staae derfor bi den lille Flok,
Som i dit Ord har evig Nok!

7 Ja, Ordet af din egen Mund,
Det er vort Skjold og Kirkens Grund,
O, lad derved, hvad saa end brast,
Til Døden troe os holde fast!

8 Ja, lad os *leve i dit Ord*,
Hver Dag, vi see paa denne Jord,
Og fare op fra Graadens Dal
Med Det til Himlens Fryde-Sal!
